

พุทธวจน

หมวดธรรม

เปิดธรรมที่ถูกปิด

คู่มือ
เสนาบดี

294.302

ค416

2557

ฉ.1

สารบัญ

๑. แวนสองความเป็นพระโสดาบัน	๒
๒. พระโสดาบันเป็นใคร (นัยที่หนึ่ง)	๔
๓. พระโสดาบันเป็นใคร (นัยที่สอง)	๗
๔. พระโสดาบันประกอบพร้อมแล้ว ด้วยอริยมรรคมีองค์แปด	๑๐
๕. หลักเกณฑ์พยากรณ์ ภาวะโสดาบันของตนเอง	๑๑
๖. พระโสดาบัน รู้จักปัญจุปาทานชั้น	๑๔
๗. พระโสดาบัน รู้จักอินทริยหก	๒๐
๘. โสดาปัตติมรรค ๒ จำพวก	๒๓
๙. โสดาปัตติผล	๒๕
๑๐. พระโสดาบันเป็นผู้บริบูรณ์ในศีล (ปาฏิโมกข์) ได้พอประมาณในสมาธิและปัญญา	๒๗
๑๑. พระโสดาบันละสังโยชนได้สามข้อมีสามจำพวก	๓๐
๑๒. ละสังโยชนสามและกรรมที่พาไปอบาย คือ โสดาบัน	๓๑
๑๓. พระโสดาบันมีญาณหยั่งรู้เหตุให้ เกิดขึ้น และเหตุให้ดับไป ของโลก	๓๓
๑๔. พระโสดาบัน คือ ผู้เห็นชัดรายละเอียดแต่ละสาย ของปฏิจจสมุปบาทตลอดทั้งสายโดยนัยแห่งอริยสัจสี่ (เห็นตลอดสาย นัยที่หนึ่ง)	๓๔

๑๕. พระโสดาบัน คือ ผู้เห็นชัฏรายละเอียดแต่ละสาย ๔๙
ของปฏิจางสมุปปาตตลอดทั้งสายโดยนัยแห่งอริยสัจสี่
(เห็นตลอดสาย นัยที่สอง)
๑๖. ผู้รู้ปฏิจางสมุปปาตแต่ละสายโดยนัยแห่งอริยสัจสี่ ๖๓
ทั้งปัจจุบัน อดีต อนาคตชื่อว่าโสดาบัน (ญาณวัตถุ ๔๔)
๑๗. ผู้รู้ปฏิจางสมุปปาตแต่ละสายถึง “เหตุเกิด” และ “ความดับ” ๗๕
ทั้งปัจจุบัน อดีต อนาคต ก็ชื่อว่าโสดาบัน (ญาณวัตถุ ๗๗)
๑๘. ผู้มีธัมมญาณและอันวัยญาณ (พระโสดาบัน) ๙๑
๑๙. ผู้สิ้นความสงสัย (พระโสดาบัน) ๙๕
ในกรณีของความเห็นที่เป็นไปในลักษณะยึดถือตัวตน
๒๐. ผู้สิ้นความสงสัย (พระโสดาบัน) ๙๙
ในกรณีของความเห็นที่เป็นไปในลักษณะขาดสูญ
๒๑. ผลแห่งความเป็นโสดาบัน ๑๐๕
๒๒. ความเป็นโสดาบัน ประเสริฐกว่าเป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๑๐๖
๒๓. ความเป็นพระโสดาบัน ไม่อาจแปรปรวน ๑๐๘
๒๔. สิ่งที่อยู่ถึงพร้อมด้วยทิฏฐิ (พระโสดาบัน) ๑๑๐
ทำไม่ได้โดยธรรมชาติ
๒๕. ฐานะที่เป็นไปไม่ได้ สำหรับผู้ถึงพร้อมด้วยทิฏฐิ ๑๑๒
(พระโสดาบัน) นัยที่หนึ่ง
๒๖. ฐานะที่เป็นไปไม่ได้ สำหรับผู้ถึงพร้อมด้วยทิฏฐิ ๑๑๔
(พระโสดาบัน) นัยที่สอง
๒๗. ฐานะที่เป็นไปไม่ได้ สำหรับผู้ถึงพร้อมด้วยทิฏฐิ ๑๑๖
(พระโสดาบัน) นัยที่สาม

หมวดธรรม ที่ช่วยสร้างความเข้าใจแต่ไม่ได้ระบุถึง

ความเป็นโสดาบันโดยตรง

๒๘. อริยมรรคมีองค์แปด	๑๒๐
๒๙. คำที่ใช้เรียกแทนความเป็นพระโสดาบัน	๑๒๕
๓๐. สังโยชน์สิบ	๑๒๗
๓๑. อริยญายธรรมคือ การรู้เรื่องปฏิจจสมุปบาท	๑๒๙
๓๒. ฝุ่นปลายเล็บ	๑๓๒
(พอรู้อริยสัจ ทุกข์เหลือน้อยขนาดฝุ่นติดปลายเล็บเทียบกับปฐพี)	
๓๓. สามัญญผลในพุทธศาสนาเทียบกันไม่ได้ กับในลัทธิอื่น	๑๓๕
๓๔. ลักษณะแห่งผู้เจริญอินทรีย์ชั้นอริยะ	๑๓๗
๓๕. พระโสดาบันกับพระอรหันต์ต่างกันในการเห็นธรรม	๑๓๙
๓๖. พระโสดาบันกับพระอรหันต์ต่างกันในการเห็นธรรม	๑๔๓
(อีกนัยหนึ่ง)	
๓๗. ความลดหลั่นแห่งพระอริยบุคคลผู้ปฏิบัติอย่างเดียวกัน	๑๔๕
๓๘. คนตกน้ำ ๗ จำพวก	๑๕๐
(ระดับต่าง ๆ แห่งบุคคลผู้ถอนตัวขึ้นจากทุกข์)	
๓๙. คนมีกิเลสตกนรกทั้งหมดทุกคน จริงหรือ ?	๑๕๕
(บุคคลที่มีเชื้อเหลือ ๙ จำพวก)	
๔๐. ผลแปดประการอันเป็นภาพรวมของความเป็นพระโสดาบัน	๑๖๒
๔๑. ระว่างตายคาประตูนิพพาน !	๑๖๗
๔๒. ธรรมเป็นเครื่องอยู่ของพระอริยเจ้า	๑๗๑
๔๓. ผู้สามารถละอาสวะทั้งหลายในส่วนที่ละได้ด้วยการเห็น	๑๗๗
๔๔. สัมมาทิฏฐิโลกุตตระ นานาแบบ (ตามคำพระสารีบุตร)	๑๘๑

ภาคผนวก พระสูตรที่ค้นคว้าเพิ่มเติม	๒๑๓
๔๕. คุณสมบัติพระโสดาบัน (นัยที่ ๑)	๒๑๔
๔๖. คุณสมบัติพระโสดาบัน (นัยที่ ๒)	๒๑๕
๔๗. คุณสมบัติพระโสดาบัน (นัยที่ ๓)	๒๑๖
๔๘. คุณสมบัติพระโสดาบัน (นัยที่ ๔)	๒๒๒
(โสดาปัตติลังกะ ๔ จำแนกด้วยอาการ ๑๐)	
๔๙. อานิสงส์ของธรรม ๔ ประการ	๒๓๒
๕๐. ผู้ตั้งอยู่ในเสขภูมิ	๒๓๖
๕๑. คุณธรรมของผู้ต่ำกว่าโสดาปัตติมรรค	๒๓๘
และเป็นเหตุให้ไม่ไปสู่อบายในชาตินั้น	
๕๒. ธรรม ๗ ประการของผู้ตั้งอยู่ในโสดาปัตติผล	๒๔๐
๕๓. ธรรมที่ควรสงเคราะห์	๒๔๔